

Veljko Despot (1948.). Diskograf, dugogodišnji novinar i glazbeni urednik u tisku, na radiju i televiziji. Ugledan član strukovnih udruga u zemlji i svijetu.

Uz glazbeno obrazovanje studira na Pravnom i Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Karijeru je počeo s 18 godina objavljinjem tekstova u zagrebačkom tisku početkom 1967. godine o svjetskoj popularnoj glazbenoj sceni (prvi je i jedini novinar iz srednje i istočne Europe koji je razgovarao s Beatlesima).

Već tada autor je brojnih radijskih priloga na Radio Zagrebu.

Iste 1967. godine za Jugoton potpisuje prvi producentski ugovor u diskografiji kod nas, za ploču slovenske grupe Kameleoni i piše tekstove za ovitke izdanja ove kuće. Osniva 1968. i četiri godine u Zagrebu vodi službeni "Beatles Fan Club", koji je okupljao tisuće članova iz jugoistočne i srednje Europe.

Jedan je od pokretača i član uredništva kulturnog hrvatskog glazbenog i kulturološkog časopisa "Pop Express" (1969. - 1970.). Od 1971. godine objavljuje priloge i u inozemstvu ("New Musical Express"). Počinje suradnju s Televizijom Zagreb 1972. godine: autor je brojnih muzičkih osvrta, reportaža, intervjuja i drugih priloga, te samostalnih emisija i ciklusa glazbenih portreta. Tijekom 70-ih i 80-ih godina piše i objavljuje u časopisima "Studio" (urednik glazbenih stranica), "Džuboks", "Fokus", "Tina", "Trend", "Vjesnik" itd.

Od 1974. godine punih 20 godina vodi redakciju inozemnog programa našeg najvećeg diskografskog izdavača Jugoton/Croatia Records. U tom razdoblju kuća doživjava izdavački uzlet inozemnog programa, a 80-ih i iznimnu koncentraciju etiketa i ponudu licencnog repertoara. Ugovorima za inozemni repertoar koje je osigurao za Jugoton, gotovo bez premca u diskografskom poslovanju u svijetu ta je kuća u svojem katalogu imala gotovo 75% cjelokupne svjetske produkcije (major kompanije EMI, Warner Music, BMG, Decca, te Island, Chrysalis, Virgin, Motown i još desetine nezavisnih izdavača, ukupno preko 70 etiketa) i ostvarivala je prodaju na jugoslavenskom tržištu između milijun i milijun i pol primjeraka LP ploča inozemnog repertoara godišnje.

Imao je ponovo uspjeha u produkciji domaćeg programa, kada je diskografski vodio najveću rock grupu u zemlji Bijelo dugme u vrijeme trijumfa njihove karijere, u drugoj polovici 70-ih godina. Urednik je i organizator snimanja njihovih prijelomnih londonskih albuma "Šta bi dao da si na mom mjestu" i "Eto! Baš hoću!". Oba albuma su među najznačajnijim i najprodavanijim albumima u povijesti diskografije ovih prostora.

Odabrao je u svojoj redakciji, a Jugoton objavio na tisuće albuma, singlova i video izdanja iz svjetske produkcije popularne glazbe, u vrlo posebnim ekonomskim, društvenim i kulturološkim okolnostima ovih prostora i šire, kada je to bilo od izuzetnog značenja za generacije koje su odrastale uz pop kulturu. S pozicije voditelja inozemnog programa velike diskografske kuće često je inicirao i izravno posredovao u dovođenju mnogih glazbenih velikana na njihove prve koncerте u ovaj dio Europe, u Zagreb i druge gradove.

Sudjelovao je u radu stručnih žirija, od Festivala zabavnih melodija Zagreb 1970. do brojnih skupova u zemlji i konvencija svjetskih diskografa širom svijeta, u Europi, Aziji i Americi, na

kojima je zastupao svoju kuću i zemlju. Susretao se, pregovarao i poslovaо, družio se s najvećim poslovnim ljudima u svijetu diskografije u glavnim sjedištima gotovo svih diskografskih koncerna i središnjim uredima diskografskih kuća širom svijeta.

Po odlasku iz Croatia Records 1994. godine osniva i vodi vlastitu diskografsku kuću Koncept VD, koja je bila prva privatna izdavačka kuća velike repertoarne snage inozemnog programa u Hrvatskoj. Realizira svoje najsmonije poslovne zamisli, postavlja nove standarde poslovanja u hrvatskoj diskografiji i izdiže tvrtku u tada vodećeg izdavača inozemnog repertoara u Hrvatskoj i Sloveniji. Na domaćoj glazbenoj sceni za svoju kuću potpisuje ekskluzivne ugovore s grupom Soul Fingers (album "Very Live") i s Arsenom Dedićem (album "Ministarstvo"), koji na etiketi Koncept VD godine 1997. i 1998. osvajaju diskografske nagrade "Porin". U 1999. godini nagrađuje ga Zavod za poslovna istraživanja iz Zagreba kao jednog od najuspješnijih poduzetnika, čija je tvrtka Koncept VD na temelju rezultata poslovanja u 1998. godini upisana u prvih 8% najvećih u Republici Hrvatskoj.

Po isteku licencnih ugovora koje je Koncept VD imao s inozemnim izdavačima, od 1999. godine vodi tvrtku Simbol Music za poslove savjetovanja u vezi s poslovanjem i upravljanjem u diskografiji. Zastupa tvrtke i pojedine umjetnike pri zaključivanju poslovnih ugovora u diskografskom poslovanju, te ustupa usluge vođenja programskih poslova.

U godinama 2000. i 2001. direktor je diskografije u tvrtki Cantus, gdje vodi diskografsko izdavaštvo za tu izdavačku kuću Hrvatskog društva skladatelja. Niz vrhunskih hrvatskih izvođača ekskluzivno veže za kuću: Tony Cetinski, Goran Karan, Zorica Kondža, Arsen Dedić, Bruno Kovačić, Tamara Obrovac, Matija Dedić, Krešimir Blažević, Branko Bogunović, Zdenka Kovačiček, Boris Leiner i Hari Rončević. Vrlo brzo etiketu Cantus, s nevelikim katalogom izdanja širokog spektra glazbenih vrsta i vrsnih umjetnika, etablira kao uspješnu i drugačiju od drugih na hrvatskom diskografskom tržištu. Albumi gotovo svih ovih umjetnika zapaženi su, a mnogi su nominirani za nagrade "Porin". Većina ih je nagradu i osvojila među najboljim albumima iz godišnje hrvatske diskografske produkcije u te dvije godine.

Inicijator je i jedan je od izvornih osnivača Hrvatske diskografske udruge, s idejom da se diskografski nakladnici kod nas po prvi put udruže u jednu posve novu, svoju asocijaciju, po ugledu drugih u svijetu.

Uz Zrinka Tutića i Dražena Vrdoljaka, pokretač je hrvatske diskografske nagrade "Porin".

Član je više udruga, od Hrvatske glazbene unije do američke Nacionalne akademije diskografskih umjetnosti Recording Academy, čiji članovi glasuju za nagradu "Grammy". Slavna američka institucija 2008. godine odaje mu posebnu počast za priznanje dugogodišnjem članstvu i "potpori u edukaciji, promicanju i humanu služenju u misiji Akademije".

Nagrada "Porin" za životno djelo dodijeljena mu je 2013. godine za poseban doprinos diskografskoj industriji u Hrvatskoj.